

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
चित्तिः सुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बर्हिः। केतो
अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिर्होता। मन उपवक्ता। प्राणो
हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम।
विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मासु
नृम्णन्धाथस्वाहा॥१॥ अध्वर्युः पञ्च च॥—————[१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता।
वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय
वार्यम्। आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु।
जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहा॥२॥ पृथिवी होता दश॥—————[२]

अग्निर्होता। अश्विनाध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता।
सोमः सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रुतास्त
इन्द्र सोमाः। वातापेर्हवनश्रुतः स्वाहा॥३॥ अग्निर्होताऽष्टौ॥—————[३]

सूर्यं ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।
 अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी२ शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा।
 अच्छिद्रया जुह्वा। दिवि देवावृध२ होत्रा मेरयस्व
 स्वाहा॥४॥ सूर्यं ते नव॥ [४]

महाहविरहोता। सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा अग्नीत्।
 अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगरौ।
 अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्। विधेम ते नाम।
 विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोममपात्। मा
 दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै
 स्वाहा॥५॥ अपात्रीणि च॥ [५]

वाग्धोता। दीक्षा पत्नी। वातोऽध्वर्युः। आपोऽभिगरः। मनो
 हविः। तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे
 स्वयम्भुवे स्वाहा॥६॥ वाग्धोता नव॥ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
 यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु
 प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता।
 स प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्।

अन्तरिक्षं चतुर्होता। स विष्टाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। विष्टाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे
ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्होता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां
पशून्पुष्टिं यशः। ऋतवश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं सप्तहोता।
स प्राणस्य प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्य
च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। अनाधृष्यश्च भूयासम्।
आदित्यो नवहोता। स तेजस्वी। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। तेजस्वी च भूयासम्। प्रजापतिर्दशहोता। स इदं
सर्वम्। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। सर्वं च मे
भूयात्॥१०॥ प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥[७]

अग्निर्यजुर्भिः। सविता स्तोमैः। इन्द्र उक्थामदैः।
मित्रावरुणावाशिषा। अङ्गिरसो धिष्णियैरग्निभिः। मरुतः
सदोहविर्धानाभ्याम्। आपः प्रोक्षणीभिः। ओषधयो बर्हिषा।
अदितिर्वेद्या। सोमो दीक्षया॥११॥

त्वष्टेध्मेन। विष्णुर्यज्ञेन। वसव आज्येन। आदित्या
दक्षिणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकारेण। बृहस्पतिः

पुरोधया॑। प्रजापतिरुद्गीथेन॑। अन्तरिक्षं पवित्रेण। वायुः
पात्रैः॑। अहं॑ श्रद्धया॑॥१२॥ दीक्षया पात्रैरेकं च॥—————[८]

सेनेन्द्रस्य॑। धेना बृहस्पतेः॑। पृथ्या पूष्णः॑। वाग्वायोः॑। दीक्षा
सोमस्य॑। पृथिव्यग्नेः॑। वसूनां गायत्री॑। रुद्राणां त्रिष्टुक्।
आदित्यानां जगती॑। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वरुणस्य विराट्। यज्ञस्य पङ्क्तिः॑। प्रजापतेरनुमतिः॑। मित्रस्य
श्रद्धा। सवितुः प्रसूतिः॑। सूर्यस्य मरीचिः॑। चन्द्रमसो
रोहिणी॑। ऋषीणामरुन्धती॑। पर्जन्यस्य विद्युत्। चतस्रो
दिशः॑। चतस्रोऽवान्तरदिशाः॑। अहश्च रात्रिश्च। कृषिश्च
वृष्टिश्च। त्विषिश्चापचितिश्च। आपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृता
च देवानां पत्नयः॥१४॥ अनुष्टुप्दिशः पदं॥—————[९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि
दक्षिणेऽग्नये हिरण्यम्। तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे।
मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं कस्मा अदात्। कामः
कामाय। कामो दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामश्च समुद्रमाविश। कामैन

त्वा॒ प्रति॑गृह्णामि। कामै॒तत्तै॑। ए॒षा तै॑ काम॒ दक्षि॑णा।
उ॒त्ता॒न॒स्त्वाङ्गी॒र॒सः॑ प्रति॑गृह्णातु। सोमा॑य॒ वासः॑। रु॒द्राय॑ गा॒म्।
वरु॑णा॒याश्व॑म्। प्र॒जाप॑तये॒ पुरु॑षम्॥१६॥

मन॑वे॒ तल्प॑म्। त्वष्ट्रे॒ऽजाम्। पू॒ष्णेऽवि॑म्। नि॒र्ऋ॒त्या
अश्व॑तरग॒र्द्भौ। हि॒मव॑तो ह॒स्तिन॑म्। गु॒न्ध॒र्वा॒प्स॒राभ्यः॑ स्रग॒लं
कर॑णे। वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ धा॒न्यम्। वा॒चेऽन्न॑म्। ब्रह्म॑ण
ओ॒दन॑म्। स॒मु॒द्राया॑ऽऽपः॥१७॥

उ॒त्ता॒नाया॑ङ्गी॒र॒सायानः॑। वै॒श्वान॒राय॑ रथ॑म्। वै॒श्वान॒रः
प्र॒त्नथा॑ ना॒क॒मारु॑हत्। दि॒वः पृ॑ष्ठं भ॒न्द॒मानः॑ सु॒मन्म॑भिः।
स पू॒र्वव॑ज्जनय॒ज्जन्त॑वे॒ धन॑म्। स॒मा॒नम॑ज्मा॒ परि॑याति
जागृ॑विः। राजा॑ त्वा॒ वरु॑णो नयतु दे॒वि दक्षि॑णे वै॒श्वान॒राय॑
रथ॑म्। तेना॑मृत॒त्वम॑श्याम्। वयो॑ दा॒त्रे। मयो॑ म॒ह्यम॑स्तु
प्रति॑ग्रही॒त्रे॥१८॥

क इ॒दं कस्मा॑ अ॒दात्। कामः॑ का॒माय॑। कामो॑ दा॒ता।
कामः॑ प्रति॑ग्रही॒ता। कामः॑ स॒मु॒द्रमा॑ वि॒श। कामे॑न
त्वा॒ प्रति॑गृह्णामि। कामै॒तत्तै॑। ए॒षा तै॑ काम॒ दक्षि॑णा।
उ॒त्ता॒न॒स्त्वाङ्गी॒र॒सः॑ प्रति॑गृह्णातु॥१९॥ दा॒ता पुरु॑षमपः॑ प्रति॑ग्रही॒त्रे नव॑ च॥ [१०]

सुव॑र्णं घ॒र्मं परि॑वेद वे॒नम्। इन्द्र॑स्या॒ऽऽत्मानं॑ दश॒धा च॑रन्तम्।

अ॒न्तः स॑मु॒द्रे म॑न॒सा च॑र॒न्तम्। ब्र॒ह्मन्व॑वि॒न्दद्द॑श॒होता॑र॒मर्णे॑।
 अ॒न्तः प्र॑वि॒ष्टः शा॒स्ता ज॑ना॒नाम्। ए॒कः स॑न्ब॒हुधा वि॑चारः।
 श॒त९ शु॒क्राणि॑ यत्रै॒कं भ॑व॒न्ति। स॑र्वे वे॒दा यत्रै॒कं भ॑व॒न्ति। स॑र्वे
 हो॒ता॒रो यत्रै॒कं भ॑व॒न्ति। स॒मान॑सी॒न आ॒त्मा ज॑ना॒नाम्॥२०॥

अ॒न्तः प्र॑वि॒ष्टः शा॒स्ता ज॑ना॒ना९ स॑र्वा॒त्मा। स॑र्वाः प्र॒जा यत्रै॒कं
 भ॑व॒न्ति। च॒तुर्हो॑ता॒रो यत्र॑ स॒म्पदं॑ गच्छ॒न्ति दे॒वैः। स॒मान॑सी॒न
 आ॒त्मा ज॑ना॒नाम्। ब्र॒ह्मेन्द्र॑म॒ग्निं ज॑ग॒तः प्र॑ति॒ष्ठाम्। दि॒व
 आ॒त्मान॑९ स॒वि॒तारं॑ बृ॒हस्प॑तिम्। च॒तुर्हो॑तारं प्र॒दिशोऽनु॑
 क्लृ॒प्तम्। वा॒चो वी॒र्यं॑ तप॒साऽन्व॑वि॒न्दत्। अ॒न्तः प्र॑वि॒ष्टं
 क॒र्तार॑मे॒तम्। त्वष्टा॑र९ रू॒पाणि॑ वि॒कुर्व॑न्तं वि॒प॒श्चिम्॥२१॥

अ॒मृत॑स्य प्रा॒णं य॒ज्ञमे॒तम्। च॒तुर्हो॑तृणा॒मा॒त्मानं॑ क॒वयो॑
 नि॒चि॒क्युः। अ॒न्तः प्र॑वि॒ष्टं क॒र्तार॑मे॒तम्। दे॒वानां॑ ब॒न्धु नि॑हि॒तं
 गुहा॑सु। अ॒मृते॑न क्लृ॒प्तं य॒ज्ञमे॒तम्। च॒तुर्हो॑तृणा॒मा॒त्मानं॑
 क॒वयो॑ नि॒चि॒क्युः। श॒तं नि॒युतः॑ परि॒वेद् वि॒श्वा वि॒श्ववा॑रः।
 वि॒श्वमि॑दं वृ॒णाति॑। इन्द्र॑स्याऽऽ॒त्मा नि॑हि॒तः प॒ञ्च॑हो॒ता। अ॒मृतं॑
 दे॒वाना॑मा॒युः प्र॒जाना॑म्॥२२॥

इन्द्र॑९ राजा॑न९ स॒वि॒तार॑मे॒तम्। वा॒योरा॑त्मानं क॒वयो॑

निचि॑क्युः। र॒श्मि॑ र॒श्मी॒नां मध्ये॑ तप॑न्तम्। ऋ॒तस्य॑ प॒दे
क॒वयो॑ निपा॑न्ति। य आ॑ण्डको॒शे भुव॑नं बि॒भर्ति॑। अ॒निर्भि॑ण्णः
सन्न॑र्थं लो॒कान् वि॒चष्टे॑। यस्या॑ऽऽण्डको॒शः शुष्म॑मा॒हुः
प्रा॒णमु॒ल्बम्। तेन॑ क्लृ॒प्तोऽमृ॑ते॒नाह॑मस्मि। सु॒वर्णं॑ को॒शः
रज॑सा॒ परी॑वृतम्। दे॒वानां॑ वसु॒धानीं॑ वि॒राज॑म्॥ २३ ॥

अ॒मृत॑स्य पू॒र्णान्ता॑मुं क॒लां वि॒चक्ष॑ते। पाद॑ः षड्ढो॑तुर्न
कि॒ला॑विवि॒थ्से। येन॑र्तवः पञ्च॒धोत॑ क्लृ॒प्ताः। उ॒त वा॑ ष॒ड्धा
मन॑सोत क्लृ॒प्ताः। तः षड्ढो॑तारमृ॒तुभिः॑ कल्प॑मानम्।
ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति। अ॒न्तः प्र॒विष्टं॑ क॒र्तार॑मेतम्।
अ॒न्तश्च॒न्द्रम॑सि॒ मन॑सा॒ चर॑न्तम्। स॒हैव॑ सन्तं न वि॒जान॑न्ति
दे॒वाः। इन्द्र॑स्याऽऽ॒त्मानं॑ शत॒धा च॑रन्तम्॥ २४ ॥

इन्द्रो॑ राजा॒ जग॑तो॒ य ई॒शे। स॒प्तहो॑ता सप्त॒धा वि॒क्लृ॑तः।
परे॑ण॒ तन्तुं॑ परिषि॒च्यमा॑नम्। अ॒न्तरा॑दित्ये॒ मन॑सा॒ चर॑न्तम्।
दे॒वानां॑ हृद॑यं ब्रह्म॒न्वि॑न्दत्। ब्रह्मै॒तद्वह्म॑ण॒ उज्ज॑भार। अ॒र्कः
श्चोत॑न्तः सरि॒रस्य॑ मध्ये॑। आ यस्मि॑न्स॒प्त पे॑रवः। मेह॑न्ति
बहु॒लाः श्रि॑यम्। ब॒ह्वश्वा॑मिन्द्र॒ गोम॑तीम्॥ २५ ॥

अच्यु॑तां बहु॒लाः श्रि॑यम्। स हरि॑र्वसु॒वित्त॑मः। पे॒रुरिन्द्रा॑य

पिन्वते। ब॒ह्व॒श्वामिन्द्र॑ गोम॑तीम्। अच्यु॑तां बहु॒लाऽ॒ श्रियम्॑।
 मह्य॑मिन्द्रो॒ नियच्छ॑तु। श॒त॒५ श॒ता अ॑स्य यु॒क्ता ह॑री॒णाम्।
 अ॒र्वाङा या॑तु वसु॑भी र॒श्मिरिन्द्रः॑। प्रम॒॑५ह॑माणो बहु॒लाऽ॒
 श्रियम्॑। र॒श्मिरिन्द्रः॑ सवि॒ता मे॒ नियच्छ॑तु॥२६॥

घृ॒तं तेजो॑ मधु॑मदिन्द्रि॒यम्। मय्य॑यम॒ग्निर्दधा॑तु। हरिः॑ प॒तङ्गः॑
 प॒टरी सु॑पर्णः। दि॒विक्षयो॑ नभ॑सा॒ य एति॑। स न॒ इन्द्रः॑
 काम॑व॒रं द॑दातु। प॒ञ्चोरं च॒क्रं परि॑वर्तते पृथु॑। हि॒र॒ण्यज्योतिः॑
 सरि॑रस्य मध्ये॑। अज॑स्रं ज्योति॒र्नभ॑सा॒ सर्प॑देति। स न॒ इन्द्रः॑
 काम॑व॒रं द॑दातु। स॒प्त यु॑ञ्जन्ति॒ रथ॑मेकच॒क्रम्॥२७॥

एको॒ अश्वो॑ वहति स॒प्तना॑मा। त्रि॒नाभिं च॒क्रम॑ज॒रम॑न॒र्वम्।
 येने॑मा वि॒श्वा भुव॑नानि तस्थुः। भ॒द्रं पश्य॑न्त॒ उप॑सेदु॒रग्रे॑। तपो॑
 दी॒क्षामृष॑यः सुव॒र्विदः॑। ततः॑ क्ष॒त्रं ब॒लमो॑ज॒श्च जा॑तम्। तद॒स्मै
 दे॒वा अ॒भि सन्न॑मन्तु। श्वे॒त॒५ र॒श्मिं बो॑भुज्यमा॒नम्। अ॒पां
 ने॒तारं॑ भुव॑नस्य गो॒पाम्। इन्द्रं॑ निचि॑क्युः पर॒मे व्यो॑मन्॥२८॥
 रोहि॑णीः पिङ्ग॒ला एक॑रूपाः। क्षर॑न्तीः पिङ्ग॒ला एक॑रूपाः।
 श॒त॒५ स॒हस्रा॑णि प्र॒युता॑नि॒ नाव्या॑नाम्। अ॒यं यः श्वे॒तो र॒श्मिः।
 परि॒ सर्व॑मि॒दं जग॑त्। प्र॒जां प॒शून्ध॑नानि। अ॒स्माकं॑ ददातु।

श्वेतो रश्मिः परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पशून् विश्वरूपान्।
पतङ्गमक्तमसुरस्य मायया॥२९॥

हृदा पश्यन्ति मनसा मनीषिणः। समुद्रे अन्तः कवयो
विचक्षते। मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। पतङ्गो वाचं
मनसा बिभर्ति। तां गन्धर्वोऽवदद्गर्भे अन्तः। तां द्योतमानाः
स्वर्यं मनीषाम्। ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति। ये ग्राम्याः
पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। अग्निस्ताः
अग्रे प्रमुमोक्तु देवः॥३०॥

प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुकेस्तुके।
युवमस्मासु नियच्छतम्। प्र प्र यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः
पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां
सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय
सुवीर्याय। य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो
बहुधैकरूपाः। वायुस्ताः अग्रे प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापतिः
प्रजयां संविदानः। इडाये सृप्तं घृतवच्चराचरम्। देवा
अन्वविन्दन्गुहां हितम्। य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः।
विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु।

रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय॥३१॥ आत्मा जनानां विकुर्वन्तं विपश्चिं
प्रजानां वसुधामां विराजं चरन्तं गोमतीं मे नियच्छुत्वेकचक्रं व्योमन्मायया देव एकरूपा अष्टौ च॥—[११]

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं विश्वतो
वृत्वा। अत्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम्। पुरुष एवेदं सर्वम्। यद्धृतं यच्च
भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहति। एतावानस्य
महिमा। अतो ज्यायांश्च पूरुषः॥३२॥

पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि। त्रिपादूर्ध्व
उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाम्भवात्पुनः। ततो विष्वङ्मकामत्।
साशनानशने अभि। तस्माद्विराडजायत। विराजो अधि
पूरुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भूमिमथो पुरः॥३३॥

यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो अस्यासी-
दाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः। सप्तास्यासन्परिधयः। त्रिः
सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबध्नन्पुरुषं
पशुम्। तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमग्रतः॥३४॥

तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः।
सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशूँस्ताँश्चक्रे वायव्यान्।
आरण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। ऋचः

सामानि जज्ञिरे। छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात्।
यजुस्तस्मादजायत॥ ३५॥

तस्मादश्वा अजायन्त। ये के चौभयादतः। गावो ह जज्ञिरे
तस्मात्। तस्माज्जाता अजावयः। यत्पुरुषं व्यदधुः। कृतिधा
व्यकल्पयन्। मुखं किमस्य कौ बाहू। कावूरू पादावुच्येते।
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः॥ ३६॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पद्भ्यां शूद्रो अजायत। चन्द्रमा
मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च।
प्राणाद्वायुरजायत। नाभ्या आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः
समवर्तत। पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोकाः
अकल्पयन्॥ ३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु
पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि
कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते। धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार।
शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः। तमेवं विद्वानमृत इह भवति।
नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः।
तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नार्क महिमानः सचन्ते।

यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥ पूरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे
च (ज्यायानधि पूरुषः। अन्यत्र पूरुषः॥)॥ [१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय।
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमानो बहुधा
विजायते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति
वेधसः। यो देवेभ्य आतपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो
देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मणे। रुचं ब्राह्मं जनयन्तः।
देवा अग्रे तदब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा
असन्वशे। ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि
रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण।
सर्वं मनिषाण॥४०॥ जायते वशं सप्त च॥ [१३]

भर्ता सन्त्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बहुधा निविष्टः। यदा
भारं तन्द्रयते स भर्तुम्। निधाय भारं पुनरस्तमेति। तमेव
मृत्युममृतं तमाहुः। तं भर्तारं तमु गोप्तारमाहुः। स भृतो

भ्रियमाणो बिभर्ति। य ए॒नं वेद॑ स॒त्येन॑ भ॒र्तुम्। स॒द्यो जा॒तमु॒त
ज॒हात्ये॒षः। उ॒तो जर॑न्तं न ज॒हात्ये॒कम्॥४१॥

उ॒तो ब॒हूने॒कम॑ह॒र्जहार॑। अत॑न्द्रो दे॒वः सद॑मे॒व प्रा॒र्थः। यस्त॑द्वेद॒
यत॑ आब॒भूव॑। स॒न्धां च॒ या॑ सं॒न्दधे॑ ब्रह्म॒णैषः॑। रम॑ते
तस्मि॑न्नु॒त जी॒र्णे शया॑ने। नैनं॑ ज॒हात्य॑हः सु पू॒र्व्येषु॑। त्वामापो
अनु॑ सर्वा॑श्चरन्ति जा॒न॒तीः। व॒त्सं पय॑सा पु॒ना॒नाः। त्वम॒ग्निः
ह॒व्य॒वाह॑ संमि॒न्त्से। त्वं भ॒र्ता मा॑त॒रिश्वा॑ प्र॒जाना॑म्॥४२॥

त्वं य॒ज्ञस्त्वमु॑वे॒वासि॑ सोमः॑। तव॑ दे॒वा हव॑माय॑न्ति॒ सर्वे॑।
त्वमे॒कोऽसि॑ ब॒हूनु॑प्रवि॒ष्टः। नम॑स्ते अस्तु सु॒हवो॑ म ए॒धि।
नमो॑ वामस्तु शृ॒णुत॑ ह॒वं मे। प्रा॒णापा॑नावजि॒रः स॒श्चर॑न्तौ।
ह्वया॑मि वां ब्रह्म॒णा तूर्त॑मेतम्। यो मां द्वेष्टि॑ तं ज॒हितं
युवा॑ना। प्रा॒णापा॑नौ संविदा॒नौ ज॒हितम्। अ॒मुष्या॑सु॒नामा
सङ्ग॑साथाम्॥४३॥

तं मे॑ दे॒वा ब्रह्म॑णा संविदा॒नौ। व॒धाय॑ दत्तं तम॒हः ह॑नामि।
असं॑ज्ज॒जान॑ स॒त आब॑भूव। यं यं ज॒जान॑ स उ॑ गो॒पो अ॑स्य।
य॒दा भा॑रं तन्द्रय॑ते स भ॒र्तुम्। प॒रास्य॑ भा॒रं पुन॑रस्तमेति। तद्वै
त्वं प्रा॒णो अ॑भवः। म॒हान्भोगः॑ प्र॒जाप॑तेः। भुजः॑ क॒रिष्य॑माणः।

यद्देवान्प्राणयो नव॥४४॥ एकं प्रजानाङ्गसाथां नव॥—————[१४]

हरि॑ २ हर॑न्त॒मनु॑यन्ति देवाः। विश्व॑स्येशानं वृष॒भं म॑तीनाम्।
ब्रह्म॑ सरूपमनु॑मेदमागा॑त्। अय॑नं मा विव॑धीर्विक्र॑मस्व। मा
छि॑दो मृत्यो मा व॑धीः। मा मे॒ बलं॑ विवृ॑हो मा प्रमो॑षीः।
प्र॒जां मा मे॑ रीरिष॒ आयु॑रुग्र। नृचक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम।
स॒द्यश्च॑कमा॒नाय॑। प्र॒वे॒पा॒नाय॑ मृत्यवे॑॥४५॥

प्रास्मा॒ आशा॑ अशृ॒ण्वन्। कामे॑नाजनय॒न्पुनः॑। कामे॑न मे॒
काम॑ आगा॑त्। हृद॑याद्धृद॑यं मृत्योः। यद॒मीषा॑म॒दः प्रि॒यम्।
तदै॒तूप॒माम॒भि। परं॑ मृत्यो॒ अनु॑ परे॑हि पन्था॑म्। यस्ते॒ स्व
इत॑रो देव॒याना॑त्। चक्षु॑ष्मते शृ॒ण्वते॑ ते ब्रवी॑मि। मा नः॑ प्र॒जा २
रीरि॑षो मोत वी॒रान्। प्र पू॒र्व्यं मन॑सा॒ वन्द॑मानः। नाध॑मानो
वृष॒भं च॑र्षणीनाम्। यः प्र॒जाना॑मेक॒राण्मा॑नु॒षीणा॑म्। मृत्युं
य॑जे प्रथम॒जामृ॑तस्य॑॥४६॥ मृत्यवे॑ वीरा॑श्च॒त्वारि॑ च॥—————[१५]

त॒रणि॑र्वि॒श्वद॑र्शतो ज्योति॒ष्कृद॑सि सूर्य॑। विश्व॒मा भा॑सि
रोच॑नम्। उप॒या॒मगृ॑हीतोऽसि सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वत ए॒ष ते
योनिः॑ सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वते॥४७॥ —————[१६]

आ प्या॑यस्व मदि॒न्तम् सोम॑ विश्वा॑भिरू॒तिभिः॑। भवा॑ नः

सुप्रथस्तमः॥४८॥ _____[१७]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः।
अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु
पश्यान्॥४९॥ _____[१८]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं
त्वा सादयामि॥५०॥ _____[१९]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे
स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा
ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥५१॥ _____[२०]

चित्तं संन्तानेन भवं युक्रा रुद्रन्तनिम्ना पशुपतिं
स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मर्तस्त्राभ्यां
महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥
_____ [२१]

तच्छुं योरावृणीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>